

Nr 87.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön **m. fl.**, *angående utredning om ändring av gällande bestämmelser om statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters på landsbygden sjukvårdskostnader.*

Enligt kungörelse den 5 maj 1939 (nr 257), ändrad genom kungörelse nr 904 (1943), kunna mindre bemedlade patienter å landsbygden erhålla statsbidrag i viss omfattning till lindring i deras kostnader för sjukvård. Dylikt bidrag må åtnjutas av dels patient, för vilken det senast fastställda beskattningsbara beloppet enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke överstiger 400 kronor, dels ock patient, för vilken det senast fastställda taxerade beloppet enligt nämnda förordning uppgår till högst 1 800 kronor ändock att det beskattningsbara beloppet överstiger 400 kronor. Statsbidrag må dock icke tillkomma den, som har en till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktig förmögenhet överstigande 12 000 kronor.

Med avseende å statsbidragets storlek, så kan detta utgå med dels hälften av den del av läkararvodet, som överstiger 7 kronor, dels ock hela den del av resekostnaden, som överstiger 3 kronor.

Tar man i betraktande den förhållandevis ringa summa, som årligen utgår å statsbudgeten för här ifrågavarande ändamål, så måste man ovillkorligen draga den slutsatsen, att det föreligger något fel i gällande bestämmelser, som det kan föreligga anledning borteliminera. Man kan icke bortse från det faktum, att den understödsverksamhet det här är fråga om omfattar hela den svenska landsbygden, och vid sådant förhållande samt med kännedom om den dåliga ekonomiska ställning, varuti hundratusentals medborgare befinna sig, så vore det naturligt om kostnaderna bleve avsevärt större. Det är emellertid icke förenat med några mera betydande svårigheter att finna orsaken härtill. Den bottenar självfallet i den taxerade eller beskattningsbara inkomst, som vederbörande patient icke får överskrida för att bidrag skall kunna åtnjutas. En medborgare måste nog i allmänhet ur behovssynpunkt anses vara tillräckligt kvalificerad för understöd, även om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 600 kronor och den taxerade inkomsten överstiger 1 800 kronor i proportion härtill. Det förefaller rimligt, att ett större antal än för närvarande är fallet kunde komma i åtnjutande av de statsbidrag, varom här är fråga. För realiserande av detta enligt vår mening beaktansvärda syftemål bör för den skull den för rätt till understöd gällande inkomstgränsen justeras i uppåtgå-

ende riktning. I detta sammanhang torde också böra uppmärksammas, att därest icke den för bidrags åtnjutande enligt förordningen fastställda skattepliktiga förmögenhetsgränsen höjes, så kommer rent automatiskt en reduktion av de nu bidragsberättigades antal att ske. Detta sammanhänger med den mycket betydande höjning av fastighetsvärdena, som kommer att genomföras vid fastighetstaxeringen innevarande år.

Även om det vore önskvärt, att ändring i kungörelsen om statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader vidtages redan vid nu pågående riksdag, så ha motionärerna icke för avsikt att framställa något yrkande om omedelbar ändring. Vid närmare övervägande ha motionärerna funnit, att ifrågavarande spörsmål bör göras till föremål för en skyndsam utredning, och vi nöja oss därför med en hemställan härom.

På grund av vad ovan anförts tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsam utredning angående ändring av gällande bestämmelser om statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters på landsbygden sjukvårdskostnader.

Stockholm den 18 januari 1945.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Ernst Berg.

Verner Karlsson.

Lars Jonsson
i Haverö.

E. Oskar Åkerström.
